

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/90/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6411203547
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6411203547.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcov: 1/ G. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. X. XXXX/XX, XXX XX L. J., 2/ I. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. X. XXXX/XX, XXX XX L. J., 3/ G. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XXX/XX, XXX XX L. J., všetci v konaní právne zastúpení JUDr. Danielou Bacíkovou, advokátkou, Skuteckého 12, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: C. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XX, XXX XX L. J., v konaní právne zastúpený JUDr. Jánom Reptišom, advokátom, Nám. Matice slovenskej 4, 965 01 Žiar nad Hronom, o žalobe na obnovu konania a návrhu na odklad vykonateľnosti rozsudku a návrhu žalobcov o prerušenie konania, na odvolanie žalobcov 1/, 2/, 3/ proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6C/88/2011 - 92 zo dňa 30. 01. 2018, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6C/88/2011 - 92 zo dňa 30. 01. 2018 p o t v r d z u j e .

II. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom 1/, 2/, 3/ v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) žalobu na obnovu konania odmietol (výrok I.). Ďalej návrh na prerušenie konania zamietol (výrok II.). Osobitným výrokom návrh na odklad vykonateľnosti súd prvej inštancie zamietol (výrok III.). Rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku žalobcovi za žalobu na obnovu konania v sume 92,80 Eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s., po právoplatnosti tohto uznesenia (výrok IV.) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok V.). V odôvodnení predmetného uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že o podanej žalobe na obnovu konania, návrhu na prerušenie konania a odklade vykonateľnosti rozhodol už v predchádzajúcom priebehu konania uznesením č. k. 6C/88/2011 - 66 zo dňa 10. 05. 2017. Na základe podaného odvolania žalobcami Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 14Co/269/2017 - 85 zo dňa 16. 08. 2017 zrušil rozhodnutie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie s tým, aby súd prvej inštancie opätovne posúdil návrh na prerušenie konania v súvislosti s podaným dovolaním vo veci a opätovne posúdil aj návrh žalobcov na odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/24/2009 - 92 zo dňa 17. 03. 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/123/2010 - 114 zo dňa 22. 09. 2010. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že v čase od rozhodnutia odvolacieho súdu uznesením č. k. 14Co/269/2017 - 85 zo dňa 16. 08. 2017 do opätovného rozhodnutia súdu prvej inštancie o žalobe na obnovu konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/976/2014 - 382 zo dňa 17. 02. 2016 tak, že dovolanie odmietol (uznesenie sp. zn. 3Cdo/185/2017 zo dňa 08. 01. 2018). Uviedol, že po preskúmaní žaloby na obnovu konania, ktorá spĺňala zákonom stanovené náležitosti, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná. V danom prípade súd uviedol, že rozhodnutie (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo 18/2010) nemožno hodnotiť ako rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 397

CSP. Žalobou na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posúdení veci alebo nesprávnosti procesnej povahy. Navyše zo spisu sp. zn. 4C/70/2011 vyplýva, že súd opätovne rozhodol tak, že návrh žalobcov na určenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam zamietol a toto rozhodnutie potvrdil aj odvolací súd. Konanie je právoplatne skončené a dňa 08. 01. 2018 bolo odmietnuté dovolanie žalobcov podané proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/976/2014 - 382 zo dňa 17. 02. 2016. Súd prvej inštancie poukázal na princíp stability súdneho rozhodnutia vyjadrený jeho právoplatnosťou. Po posúdení návrhu na prerušenie konania podľa § 164 CSP súd konštatoval, že súdne konanie, v ktorom sa riešila otázka, ktorá mohla mať význam pre rozhodnutie súdu, bolo skončené, a teda dôvod na prerušenie konania pominul. Predmetné konanie o povolenie obnovy konania bolo už dňa 26. 07. 2011 uznesením č. k. 6C/88/2011 - 31 prerušené, a to do právoplatného skončenia veci vedenej na tamomšom súde pod sp. zn. 4C/70/2011. Súd mal za to, že v tomto konaní sa riešila otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v konaní o obnove konania, a to otázka určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Súd prvej inštancie nemeniac názor na otázku dôvodnosti prerušenia konania poukázal na to, že otázka vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam považuje stále za rozhodujúcu pre určenie povinnosti vypratať nehnuteľnosti. Táto otázka je však právoplatne vyriešená, a to rozhodnutím tamomšieho súdu sp. zn. 4C/70/2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/976/2014 - 382 zo dňa 17. 02. 2016. Napriek špecifikám danej situácie, keď sa žalobcovia cítia byť vlastníckymi nehnuteľnosťami, ktoré užívajú a ktoré majú vypratať, nemožno ignorovať základné princípy právneho systému, a to princíp stability súdneho rozhodnutia vyjadrený jeho právoplatnosťou. Navyše dovolanie podané žalobcami dňa 01. 04. 2016 bolo uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/185/2017 odmietnuté. Pretože otázka, ktorá mohla mať význam pre rozhodnutie súdu (otázka vlastníctva predmetných nehnuteľností), bola právoplatne vyriešená v konaní sp. zn. 4C/70/2011, dôvod na prerušenie konania podľa § 164 CSP nie je daný, a preto tento návrh súd zamietol. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia spolu so žalobou na obnovu konania podali aj návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/24/2009 - 92 zo dňa 17. 03. 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/123/2010 - 114 zo dňa 22. 09. 2010, ktorými bolo rozhodnuté o uložení povinnosti vypratať nehnuteľnosti, ktoré žalobcovia užívajú. Návrh na odklad vykonateľnosti odôvodnili tým, že predmetné rozhodnutia sú exekučnými titulmi v exekučnom konaní vedenom na tamomšom súde pod sp. zn. 13Er1085/2010 a podkladom na ich vydanie boli rozhodnutia tamomšieho súdu č. k. 4C/117/2009 zo dňa 26. 10. 2009 a krajského súdu č. k. 16Co/5/2010 zo dňa 04. 02. 2010, ktoré boli na základe mimoriadneho dovolania zrušené. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 412 ods. 1 CSP a uviedol, že opätovne posúdil návrh žalobcov na odklad vykonateľnosti rozsudku tamomšieho súdu č. k. 4C/24/2009-92 zo dňa 17. 03. 2010, ktorý skutkovo odôvodnil až v podanom odvolaní zo dňa 25. 05. 2017 a opäť konštatoval, že tento návrh je nedôvodný. Odklad vykonateľnosti trvá do momentu skončenia konania o obnove konania. K tvrdeniu žalobcov, že vypratáním nehnuteľnosti sa značným spôsobom skomplikuje ich situácia, pretože stratia strechu nad hlavou, musí súd uviesť, že vlastnícke právo požíva ochranu podľa § 126 Občianskeho zákonníka. V predchádzajúcich konaniach bolo preukázané a rozhodnutiami potvrdené, že žalovaný je vlastníkom predmetných nehnuteľností, žalobcovia užívajú túto nehnuteľnosť bez právneho dôvodu a tým neoprávnene zasahujú do jeho vlastníckeho práva. Súd považoval návrh na odklad vykonateľnosti za nedôvodný a pretože samotnú žalobu na obnovu konania odmietol, zamietol aj návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku. Ďalej súd rozhodol o trovách konania s poukazom na § 251 CSP a analogicky v spojení s ustanovením § 256 CSP rozhodol, že nárok na náhradu trov konania priznal žalovanému, keďže žaloba na obnovu konania bola odmietnutá, čo procesne zavinili žalobcovia.

2. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podali odvolanie žalobcovia 1/, 2/ a 3/, pričom spresnili, že odvolanie smeruje proti všetkým výrokom uznesenia, domáhajú sa, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Uznesenie súdu prvej inštancie považujú za vydané predčasne a uviedli, že nemajú vedomosť o tom, ako bolo o nimi podanom dovolaní rozhodnuté Najvyšším súdom SR, nakoľko žiadne rozhodnutie najvyššieho súdu im zatiaľ doručené nebolo, preto nevedia, z akých informácií vychádza súd prvej inštancie.

3. Vyjadrenie k odvolaniu žalobcov 1/, 2/, 3/ zo strany žalovaného podané nebolo.

4. V dôsledku podaného odvolania, krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

5. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Na základe podaného odvolania žalobcov 1/ až 3/ tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP po preskúmaní uznesenia súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti v zmysle § 220 ods. 2 CSP. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalobcov 1/ až 3/ a odvolacie dôvody žalobcov uvedené v ich odvolaní odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom uznesení, ako aj s jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom odvolací súd zároveň konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia.

8. Odvolací súd poukazuje na to, že žalobcovia sa žalobou o povolenie obnovy konania domáhali povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 4C/24/2009 v spojitosti s rozhodnutím sp. zn. 15Co/123/2010. V konaní sp. zn. 4C/24/2009 boli žalobcovia 1/ až 3/ v tomto konaní vedení ako odporcovia (toho času), ktorí mali povinnosti, resp. ktorým bola uložená povinnosť vypratať nehnuteľnosť (rodinný dom). Povinnosť bola žalovaným, ako odporcom v uvedenom konaní, uložená rozsudkom č. k. 4C/24/2009 - 92 zo dňa 17. 03. 2010, ktorý bol na odvolanie potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/123/2010 - 114 zo dňa 22. 09. 2010. Uvedenými rozhodnutiami bolo ustálené, že žalobcovia 1/ až 3/ v pozícii odporcov v konaní 4C/24/2009 sú povinní predmetnú nehnuteľnosť - rodinný dom vypratať. V inom konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 4C/117/2009 sa žalobcovia 1/ až 3/ rovnako na strane žalobcov v predmetnom konaní domáhali určenia, že tie isté nehnuteľnosti patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov B.. Predmetom uvedeného konania bol teda spor o vlastníctvo. Rozsudkom vydaným v danom konaní pod č. k. 4C/117/2009 zo dňa 26. 10. 2009 bol návrh na určenie vlastníctva zamietnutý a uvedený rozsudok bol v dôsledku podaného odvolania potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/5/2010 zo dňa 04. 02. 2010. Po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej však bolo podané mimoriadne dovolanie, v dôsledku ktorého Najvyšší súd SR rozhodnutím č. k. 3MCdo/18/2010 zo dňa 17. 02. 2011 zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/5/2010 zo dňa 04. 02. 2010 a zároveň i rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/117/2009. Z uvedeného dôvodu žalobcovia 1/ až 3/ podali návrh na povolenie obnovy konania, nakoľko sa i naďalej cítia vlastníckmi nehnuteľnosťami, z ktorej sú na základe rozhodnutia súdu (Okresného súdu Žiar nad Hronom) vypratávaní. Nové konanie po zrušení veci najvyšším súdom je vedené Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp. zn. 4C/70/2011, pričom sa jedná o konanie o určenie vlastníctva (predtým konanie sp. zn. 4C/117/2009). V uvedenom bolo rozhodnuté tak, že žaloba žalobcov bola zamietnutá a v dôsledku podaného odvolania rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici pod sp. zn. 17Co/976/2014, ktorý rozsudkom rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, čím bolo právoplatne ustálené, že manželia B. nie sú vlastníckmi predmetných nehnuteľnosťami.

9. Po predchádzajúcom rozhodnutí o žalobe na povolenie obnovy konania súdom prvej inštancie a následnom zrušení predmetného uznesenia Krajským súdom v Banskej Bystrici s vyslovením právneho názoru Okresný súd Žiar nad Hronom o žalobe na povolenie obnovy konania rozhodol opätovne (napadnutým uznesením, ktoré je predmetom prieskumnej a rozhodovacej činnosti odvolacieho súdu) a žalobu na obnovu konania odmietol a zároveň návrh na prerušenie konania zamietol. Zdôvodnil, že z konania sp. zn. 4C/70/2011 bolo zistené, že Najvyšší súd SR v uvedenom konaní uznesením č. k. 3Cdo/185/2017 zo dňa 08. 01. 2018 dovolanie žalobcov odmietol (žalovanému zároveň priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania). V dôsledku vyššie uvedeného uznesenia najvyššieho súdu o odmietnutí dovolania tak zostáva právoplatne vyriešená otázka vlastníctva nehnuteľností, ktoré sú žalobcovia 1/ až 3/ povinní vypratať. V predmetnom konaní sp. zn. 4C/70/2011 bolo opätovne rozhodnuté, že manželia B. nie sú vlastníckmi predmetných nehnuteľnosťami a pokiaľ sa skutočný vlastníck dotknutých nehnuteľností domáha ochrany svojho (súdom priznaného a potvrdeného) vlastníckeho práva uložením povinnosti vypratať nehnuteľnosť žalobcom 1/ až 3/, na realizáciu takéhoto rozhodnutia,

jeho výkon v súčasnej dobe nie je žiadna prekážka. Pokiaľ jedinou odvolacou námietkou žalobcov 1/ až 3/ v podanom odvolaní bolo, že uvedené uznesenie súdu prvej inštancie je predčasné, nakoľko žalobcom žiadne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR doručované nebolo, odvolací súd k uvedenému uvádza, že uznesenie najvyššieho súdu č. k. 3Cdo/185/2017 je súčasťou spisu vedeného v konaní 4C/70/2011, pričom bolo i obsahom spisového materiálu. S uvedeným mal možnosť oboznámiť sa odvolací súd a rovnako je uvedené uznesenie možné vyhľadať a oboznámiť sa s ním ako so zverejnenou rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu SR (ako i všetkých ostatných súdov SR). Pokiaľ žalobcovia v podanom odvolaní namietali, že predmetné uznesenie im doručované nebolo, otázka oboznámenia sa s predmetným doručením je len otázkou rýchlosti doručovania rozhodnutia najvyššieho súdu v rámci konania 4C/70/2011. Z uvedených dôvodov odvolací súd odvoláciu námietku žalobcov 1/ až 3/ vyhodnotil ako nedôvodnú a neopodstatnenú a uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

10. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 396 CSP a žalovanému ako v odvolacom konaní úspešnej strane sporu by podľa § 255 CSP prináležal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom 1/ až 3/. Keďže však žalovanému žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli, ktorá skutočnosť vyplýva z predloženého spisu, odvolací súd rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom 1/ až 3/ nepriznal.

11. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).